

РЕШЕНИЕ

№ 34

гр. Пловдив, 25.02.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД – ПЛОВДИВ, 1-ВИ ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и шести януари през две хиляди двадесет и шеста година в следния състав:

Председател: Галина Гр. Арnaudова

Членове: Мария П. Петрова
Румяна Ив. Панайотова-Станчева

при участието на секретаря Стефка Огн. Тошева
като разгледа докладваното от Мария П. Петрова Въззивно гражданско дело
№ 20255000500617 по описа за 2025 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е въззивно и се развива по реда на чл.258 и сл. от ГПК.

С Решение №159 от 04.06.2025г., изменено в частта му за разноските с Определение №950 от 04.08.2025г., постановено по гр.дело №677/2023г. по описа на Окръжен съд-Стара Загора, УМБАЛ“Проф.д-р Стоян Киркович“АД-гр.Стара Загора, ул.“Генерал Столетов“№2, е осъдена да заплати на С. Е. П. с ЕГН:*****, от гр. С., ул. "№", вх. *, ет. *, ап. *, сумата от 25112,20лв., представляваща обезщетение за: имуществени вреди в размер на 5112,20лв. за направени разходи за повторната операция, извършена на 28.03.2023г., и във връзка с възникналите усложнения от операцията, извършена на 20.07.2021г., настъпили в резултат на незаконосъобразното бездействие на служители на ответника при и по повод изпълнение на служебните задължения; неимуществени вреди в размер на 20000лв., изразяващи се в преживени болки и страдания вследствие на възникнали усложнения след операцията, извършена на 20.07.2021г., настъпили в резултат на незаконосъобразното

бездействие на служители на ответника при и по повод изпълнение на служебните задължения, като исковете в останалата им част за разликата над 5112,20лв. до 6262,20лв. за имуществени вреди и за разликата над 20000лв. до 30000лв. за неимуществени вреди са отхвърлени и УМБАЛ“Проф.д-р Стоян Киркович“АД-гр.Стара Загора, ул.“Генерал Столетов“№2, е осъдена да заплати на С. Е. П. с ЕГН:*****, от гр. С., ул. “*”№*, вх. *, ет. *, ап. *, сумата от 1234,40лв., представляваща разноски за държавна такса и възнаграждение за вещо лице, съразмерно на уважената част от исковете, а С. Е. П. с ЕГН:*****, от гр. С., ул. “*”№*, вх. *, ет. *, ап. *, е осъдена да заплати на УМБАЛ“Проф.д-р Стоян Киркович“АД-гр.Стара Загора, ул.“Генерал Столетов“№2, сумата 2152лв., представляваща направени по делото разноски за адвокатско възнаграждение и възнаграждение за вещо лице, съразмерно на отхвърлената част от исковете.

Недоволен от така постановеното решение е останал жалбоподателят УМБАЛ“Проф.д-р Стоян Киркович“АД, който чрез пълномощника адв.М. го обжалва в осъдителните му части относно присъденото обезщетение за имуществени вреди от 5112,20лв. и присъденото обезщетение за неимуществени вреди от 20000лв. с доводи за неправилност, свързани с преценката на събраните доказателства досежно даденото от ищеца информирано съгласие, взетото решение за вида на протезата, предприетите действия във връзка с нейното лечение, търпените физически болки и причината за тях, както и отказа да бъде прегледана от вещо лице, и претендира за отмяната му в обжалваните части и за отхвърляне на исковете, както и за присъждане на направените пред двете инстанции разноски.

Ответникът по жалбата С. Е. П. е подала чрез пълномощника си П. И. П. писмен отговор на същата със съображения за нейната неоснователност и искане тя да бъде оставена без уважение и да не се присъждат повторно разноски, включително за адвокатско възнаграждение като прекомерно високо съобразно фактическата и правна страна на делото.

Против решението е подадена и насрещна въззивна жалба от С. Е. П., чрез пълномощника ѝ П. И. П., посредством която то се атакува в частта му, с която е отхвърлен предявения от нея иск за заплащане на обезщетение за неимуществени вреди за разликата над присъдената сума от 20000лв. до пълния предявен размер от 30000лв. Изложени са съображения относно

характера на причинените вследствие хирургичната операция телесни увреждания и характера, начина и обстоятелствата, при които са извършени, а също и настъпилото след предявяване на иска усложнение на здравия крак. Претендира за присъждане на разноски.

Ответникът по насрещната въззивна жалба УМБАЛ“Проф.д-р Стоян Киркович“АД е депозирал чрез пълномощника адв.М. писмен отговор на същата със становище за нейната недопустимост, прието за неоснователно с определение №1032 от 18.11.2025г. по чл.267 от ГПК, а с последваща писмена молба вх.№708/26.01.2026г. претендира за отхвърлянето ѝ.

Съдът, след преценка на събраните в хода на производството доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност, намира за установено следното:

В исковата молба ищецът П. твърди на 17.07.2021г. около обяд в дома си да е паднала на земята и след като не могла да се изправи притеклите се не помощ нейни съпруг и съседни се обадили на спешната помощ към УМБАЛ и екипът я откарал в травмотологичния кабинет, където дежурният лекар обяснил, че е получила счупване на шийката на тазобедрената става, като лечението е с рутинна операция за смяна на ставата с изкуствена и само 3-4 дни след операцията ще може да стъпва на оперирания крак. Пояснил също условията на болницата за самостоятелно вземане на решение за опериране, избор на вида на ставата, тъй като в болницата разполагат с два вида – по-евтина и по-скъпа, заплащане на стойността ѝ и осигуряване на кръв и консумативи. Решила да приеме да бъде оперирана с поставяне на по-скъпата става, след което била приета в болницата и настанена в отделението по ортопедия. Операцията била извършена на 20.07.2021г. и след провеждане на съответното лечение в ООТ била изписана на 23.07.2021г. с подобрение и лекарства за домашно лечение. Същия ден била преместена в отделението по физикална и рехабилитационна медицина и след проведено лечение била изписана на 11.08.2021г. също с подобрение. Направила контролен преглед в болницата на 23.08.2021г. Продължила лечението с предписаните лекарства в домашни условия, но, тъй като след приключването му не настъпило очакваното подобрение, защото болките в областта на операцията продължавали, провела консултация с ОПЛ д-р К. Т., който препоръчал преглед от лекуващия лекар. Посещавала кабинета на лекуващия лекар д-р Н.

Д. в продължение на няколко месеца, през които провел медикаментозно лечение, поставил две инжекции в бедрото на оперирания крак и след като не се получило подобрене решил да се направи нова рентгенова снимка. Снимката направила в болница „Ритъм“ и на следващия преглед като я разгледал, започнал да ѝ обяснява и да я убеждава как всичко е наред, операцията е успешна, а продължаващите болки се дължат на някакви допълнителни увреждания извън оперираната става, като я насочил за преглед и лечение към специалист неврохирург, за което издал направление. До 03.02.2023г. провела поредица от прегледи и лечение, съобразно втората диагноза, поставена от доц.д-р Д., които не довели до подобрене, както следва: на 28.01.2022г. била прегледана от неврохирург д-р М. К. в МЦ“Св.Анна“-гр.Стара Загора, който не поставил нова диагноза, а я насочил към невролога д-р М., препоръчала лечение в болнични условия, за което издала направление за прием в болница „Берое“; на 31.01.2022г. била приета в болница „Берое“ и настанена в отделението по нервни болести, където лечението продължило до 05.02.2022г. и била изписана с подобрене и предписани лекарства за домашно лечение, а контролен преглед бил направен на 24.02.2022г. с допълнителна рецепта за лекарства; на 05.05.2022г. след препоръка на ОПЛ и предварителна уговорка отишла в УМБАЛ“Пирогов“-София, където била насочена към отделението по неврохирургия при проф.д-р Г., от когото не била прегледана, поради натовареност на графика, и отишла в МПБАЛ“Токуда“-София, където в кабинета по неврохирургия я приел доц.д-р Н. и ѝ били направени три последователни прегледа, след всеки от които установявал, че от наличната документация не е в състояние да постави диагноза и препоръчва допълнителни консултации първо с ЯМР и след като в Стара Загора ѝ отказали д-р Н. я насочил към скенер, какъвто направила на 13.05.2022г. в болница „Берое“ и на 14.05.2022г. представила резултата на д-р Н., който след разглеждането му поискал консултация и от ортопед, насочвайки я към д-р Б. Т. – ортопед в МПБАЛ“Ниамед“-София; на 02.06.2022г. била прегледана от д-р Т., който предписал лекарства за домашно лечение, след което направила няколко опита за свързване с д-р Н. за насрочване на следващия преглед, но, тъй като те се оказали безуспешни, прекратила контактите с него и болница „Токуда; на 23.06.2022г. отишла до МЦ 1 при д-р Д. Н. – невролог с молба за предписване на обезболяващи лекарства; на 25.09.2022г. се насочила към кинезитерапия в МЦ“Кинезио

лайф“-Стара Загора, но се оказало, че центърът не работи с НЗК и без подобрене и по финансови съображения прекратила процедурите на 29.09.2022г.; на 13.10.2022г. се насочила към физиотерапия в МЦ към МБАЛ“Тракия парк“, където ѝ провели процедури до 29.10.2022г., след което била изписана също с подобрения и предписани лекарства, както и препоръка за продължаване на процедурите в МЦ“Св.Пантелеймон“, каквито направила в периода 05-23.01.2023г. По същото време получила съобщение от ТЕЛК да представи допълнителни изследвания и, тъй като не се доверила на доц.д-р Н. Д., извършила преглед при д-р В. М., който ѝ предписал и болкоуспокояващи лекарства, след свършването на които и поради липсата на подобрене на 03.02.2023г. отишла отново на преглед при него. Обяснил ѝ, че направената ѝ операция е рутинна и възстановяването започва след 3-4 дни, но такова при нея не е настъпило и болките продължават неимоверно дълго време, което сочи да е настъпило усложнение след операцията. След като прегледал рентгеновите ѝ снимки от 2021г. от УМБАЛ“Проф.д-р Стоян Киркович“ и от 2023г. от МБАЛ“Тракия“, предназначена за ТЕЛК, ѝ обяснил, че горната част на изкуствената става не ѝ е поставена при операцията, при което при движението в ставата възниква триене между долната част /металната/ и горната част /меката тъкан/, триенето по която предизвиква болките, единственият начин за отстраняване на които е повторна операция за премахване на компрометираната става и поставяне на нова в пълен комплект. Диагнозата се потвърдила впоследствие от д-р Н. Т. от МБАЛ“Сердика“-София при извършения на 10.03.2023г. преглед. На 27.03.2023г. била приета в болницата и впоследствие оперирана повторно, при което била извадена ставата от първата операция и поставена новата. След третия или четвъртия ден се почувствала по-добре, болките постепенно намаляли, започнала да стъпва на оперирания крак, психическото и общото ѝ състояние започнали също да се подобряват. Изписана била на 02.04.2023г. с предписани лекарства за домашно лечение минимум за два месеца. Конците били свалени на 14.04.2023г. Болките ѝ понастоящем почти преминали, започнала самостоятелни движения в дома и с бастун навън по двора. Счита, че възникналите следоперативни усложнения са в пряка връзка с извършената ѝ в ответната болница операция, при която е допусната грешка, изразяваща се в това, че горната част на изкуствената става не е била поставена, както и с обстоятелството, че лекуващият лекар не е признал тази грешка и не е

предприел своевременни действия за отстраняването ѝ, а е поставил нова диагноза, с която е дал грешна насока на лечението, което продължило дълго и без резултат и вследствие на това търпяла неимоверно дълго време болки и страдания, а психическото разстройство я довело до отчаяние от непълноценен живот, като предполага да са настъпили и известни негативни реакции на организма, предвид неправомерния прием на лекарства и облъчвания при следоперативното лечение. Претърпяла и допълнителни имуществени вреди от заплащането на ненужни лекарства, престоя и лечението в лечебни заведения, разходи за транспорт и за повторната операция. С оглед на така изложените обстоятелства ищецът претендира за заплащане на обезщетение за неимуществени вреди от 30000лв. и на обезщетение за имуществени вреди от 6262,20лв.

С отговора на исковата молба ответникът е оспорил исковете. Твърди причината за смяна на ТБС да е счупване на шийката на дясното бедро, като при оперативното лечение е поставена биполярна протеза, представляваща междина между еднopolюсен и пълен тазобедрен имплант с АС табулна чашка и бедрено стъбло с глава, която е подходяща при хора с артрозни проблеми и при млади пациенти. При ищеца са установени данни за увреда /износване/ на проксималната част на ацетабулума с нарушение на механиката на ставата, поради което е поставена нова става. Избора на вида на ставата е право на пациента, което в преобладаващата част от случаите зависи от неговите финансови възможности. Медицинската дейност при ответника е извършена в съответствие със закона.

С Определение №1339 от 07.11.2023г. е изготвен проект на доклад по делото и същото е насрочено за 25.01.2024г. С представено с молба вх. №60/03.01.2024г. становище, с оглед преди това депозираното от ответника, ищецът е уточнила, че няма претенции към правилността на извършената операция, а поддържа, че при нея не е поставена протезата, за която е дала съгласие при приемането ѝ в болницата. В проведеното на 25.01.2024г. съдебно заседание след доклада по делото е дадена възможност на ищеца да отстрани противоречията в поддържаното в исковата молба и в последващото становище относно извършената ѝ операция, в отговор на която пълномощникът е заявил да е положена става, за която не е давала съгласие, тъй като даденото е за по-скъпата, без да знае и да ѝ е обяснено каква е тя, а

болките и страданията да са й причинени от грешния избор на става, която да бъде сложена. На ответника е дадена възможност за писмено становище по уточненията. С молба от 07.02.2024г. ищецът е уточнила, че изборът на става – биполярна протеза, каквато й е била поставена при процесната операция, е бил направен от приемащия лекар и впоследствие от лекарския екип, като операцията е била правилна, но болките са възникнали именно вследствие вида на поставената й става, а при операцията в болница „Сердика“ й е била поставена двуполюсна протеза. С уточняваща молба от 11.03.2024г. ищецът твърди, че двете операции са извършени в съответствие с медицинските стандарти, но при първата е имплантирана биполярна става, при която не се извършва обработване на хрущяла /ацетабулума/, който не е бил обработен, а при втората е поставена двуполюсна става, при която се изисква обработка на ацетабулума и същият е бил обработен, като настъпилите неблагоприятни последици са вследствие неправилното действие и бездействие на екипа при първата операция, изразяващо се в избора на вида на ставата, при който е недооценено здравословното й състояние и не са постигнатите показатели – удовлетвореност на пациента, икономическа и социална ефективност, краен резултат от медицинското обслужване, както и в бездействието на лекуващия лекар, който до извършване на втората операция не предприел дължимите действия по поправяне на допуснатата грешка. На база допълнителните уточнения и подадените от ответника становища по тях в съдебно заседание на 18.03.2024г. е изготвен нов доклад по делото.

С първоинстанционното решение е прието за установено на база събраните доказателства бездействие на служителите на ответната болница да установят генезиса на болковия синдром при ищеца след операцията чрез назначаване на допълнителни изследвания и прегледи, тъй като при продължилите при нея болки и липсата на възстановяване след операцията, дължащи се на промени в хрущяла и субхондралната кост на горната част на ацетабулума, получаващо се във времето от контакта метал-биологична тъкан и нарушена механика /движение/ между двете сфери на биполярния имплант като едно от възможните усложнения при този вид протезиране, лекуващият лекар е следвало да направи предположение и да предприеме действия – изследвания, прегледи и други, при проследяване възстановяването на ищеца, вместо което тя е насочена към различни други специалисти, при които е провеждала лечение за други заболявания без повлияване на болковия

синдром в оперираната става и подобряване на възможността за движение, при което е налице нарушение на Правилата за добра медицинска практика по здравни грижи в Република България, на чл.1.3.3.3 на Наредба №2 от 06.10.2017г., на чл.81,ал.2,т.1 и чл.86,т.3 от Закона за здравето и на общия принцип на чл.45 от ЗЗД. Прието е да е налице пряка причинно-следствена връзка между неправомерните действия на служители на ответника и негативните преживявания на ищеца – физически болки и душевни терзания. При определяне на размера на дължимото обезщетение за неимуществени вреди е взето предвид, че П. за продължителен период от 18 месеца е търпяла силни физически болки след извършената при ответника операция, поради невъзстановяване на оперираната става, била е във влошено здравословно състояние с ограничени активни движения поради болковия синдром и в невъзможност за движение и обслужване без чужда помощ и помощни средства, което се е отразило изключително негативно и на психиката и душевното ѝ състояние, като е изпитвала негативни емоции – притеснение, загуба на самочувствието, депресивни мисли, и това е довело до влошаване на качеството ѝ на живот и на душевното спокойствие и комфорт. Прието е представените фактури и касови бележки в периода след първата операция да удостоверяват извършени медицински манипулации и прегледи и да са във връзка с нея и за възстановяване, прегледи, процедури и за втората операция.

Настоящата инстанция, с оглед служебните си правомощия по чл.269 от ГПК, намира първоинстанционното решение за валидно, а в обжалваните му части и за допустимо.

Не са налице твърденията от жалбоподателя-ответник съществени процесуални нарушения по повод уточняване на фактите и обстоятелствата, на които ищецът основава претенциите си за обезвреда по чл.49 във връзка с чл.45 от ЗЗД, действията на съда в която насока са съобразени с разпоредбите на чл.143-146 от ГПК. Уточненията са заявени след получаване на определението с проекта за доклад по делото и с оглед становището на ответника, както и в първото съдебно заседание след като първоинстанционният съд е констатирал противоречие между изложените обстоятелства в исковата молба и последващите я молби, като на ответника е дадена изрична възможност за становище и в следващото съдебно заседание е изготвен нов доклад на база всички уточнени към този момент факти и

обстоятелства, формиращи основанието на исквете и предмета на спора и на доказване, с което именно, противно на оплакванията, е спазен принципа на диспозитивното начало по чл.6,ал.2 от ГПК за определяне на предмета на делото от ищеца, както и този на равенство на страните в процеса по чл.9 от ГПК чрез предоставяне на възможност за становища на всяка от страните.

По същество е безспорно и във въззивното производство, че при случил се на 16.07.2021г. битов инцидент ищецът С. П. е получила счупване на шийката на тазобедрената става и по спешност е откарана в ответното болнично заведение, в което на 20.07.2021г. е извършена оперативна интервенция за смяна на тазобедрената става с биполярна протеза и е изписана на 25.07.2021г., видно от медицинската документация в приложената ИЗ №****/199. Веднага след това е приета в Отделението по физикална и рехабилитационна медицина към същото болнично заведение, където ѝ е проведено физикално лечение и процедури и е изписана на 11.08.2021г., според представената ИЗ №13549. П. се е явила на назначения ѝ за 22.08.2021г. втори контролен преглед, във връзка с който ѝ е направена представената рентгенова снимка от 23.08.2021г. От показанията на ангажираните от ищеца свидетели Р. П. и С. С., се установява, че преди инцидента и операцията С. била активна и дейна жена, а след изписването ѝ от болницата била постоянно на легло, тъй като изпитвала силна болка и не можела да се движи, не можела да извършва сама дори елементарни битови дейности, което продължило около половин година, а след това ползвала две патерици, с които трудно и с много болка се придвижвала. Именно поради продължаващите болки тя е потърсила лекуващия ѝ лекар д-р Н. Д., според чийто показания, е посещавала няколко пъти кабинета му, при което въз основа на контролни рентгенографии, каквато е извършената на 21.01.2022г. в ДКЦ“Ритъм“-Стара Загора, и щателен преглед той се убедил, че при нея е налице съпътстващо заболяване от типа на дископатия или дискова херния, обхващаща няколко нива на гръбначния стълб, което било обективизирано и с клинични прегледи при невролози, към каквито специалисти я е насочил. Във връзка с последното въз основа на издадено ѝ на 04.01.2022г. медицинско направление е посетила за преглед д-р М. К. – неврохирург, според представения амбулаторен лист от 27.01.2022г., който я насочил към невролог с цел диагностика и преценка за лечение, като на същия ден е прегледана от д-р С. М. – невролог, според амбулаторния лист от 27.01.2022г., насочила я за

хоспитализация в неврологично отделение, тъй като диагностичната и лечебна цел не могат да се постигнат в условията на доболничната помощ. При престоя ѝ в Отделение по нервни болести на МБАЛ-МК“Св.Иван Рилски“ЕООД-клон Стара Загора за времето от 31.01.2022г. до 05.02.2022г. ѝ е поставена окончателна диагноза „увреждания на междупрешленните дискове в поясния и другите отдели на гръбначния стълб с радикулопатия“, като ѝ е назначена медикаментозна терапия и са дадени препоръки за продължаване на физиотерапевтичните процедури, видно от представената епикриза. На 12.04.2022г. от д-р Н. Д. ѝ е издадено представеното медицинско направление за специалист неврохирург. На 05.05.2022г. ѝ е издадено приложеното медицинско направление от УМБАЛСМ“Н.И.Пирогов“. На 13.05.2022г. ѝ е направено КТ изследване в МЦ МК „Берое“ЕООД, според приложения резултат от което, при П. са констатирани „спондилоартроза“, „остеохондроза на ниво L4-L5, „високостепенна фасетна артроза“, „ретролистеза на L5 1-ва ст.“. На 02.06.2022г. след преглед от д-р Т. ѝ е назначено медикаментозно лечение, за което е издадена рецепта. В периода 20-27.10.2022г. провела физиотерапия в МБАЛ“Тракия“ЕООД, според представената епикриза. Според амбулаторния лист от 05.12.2022г. на д-р А. В. – специалист по физикална и рехабилитационна медицина към МЦ“Св.Пантелеймон“, П. е с болезнени и ограничени движения в поясния дял и затруднена походка, като се придвижва с едно помощно средство – бастун, и ѝ е назначена терапия, а при вторичния преглед от 13.12.2022г. е насочена за хоспитализация. На 23.12.2022г. ѝ е извършено рентгенографско изследване в МБАЛ“Тракия“. Според амбулаторен лист от 05.01.2023г., е прегледана от д-р В. М. – специалист ортопед-травматолог, като ѝ е назначена медикаментозна терапия и е насочена към ТЕЛК. Като придружаващо заболяване е посочена „първична артроза на други стави“. При вторичния преглед от 03.02.2023г. ѝ е предложено оперативно лечение. На 27.03.2023г. е приета в МБАЛ“Сердика“ЕООД, където, поради усложнение от механичен произход, свързано с втреставни протези, ѝ е извършена на 28.03.2023г. операция – ревизия на смяна на тазобедрената става, при която е открито износване на проксималната част на ацетабулума и нарушение на механиката на ставата, като е взето решение за имплантиране на нов ацетабулум, полиетиленов инсърт и метална глава и запазване на бедрената компонента, според отразеното в представената епикриза. Според показанията на св.Д. и приетото

заключение от 23.01.2025г. на СМЕ, изготвено от вещото лице д-р М. М. – специалист ортопед-травматолог, при първата операция на ищеца е била поставена еднополюсна биполярна протеза, състояща се от голяма метална глава, която се поставя в ацетабулума – вдлъбнатината на тазовата кост, покрит с хрущял, и от малка метална глава вътре в нея, която замества истинската бедрена шийка и се прикрепва към бедрения канал или чрез залепване, което е по-евтиният вариант, или механично, което е по-скъпият вариант, като и двете глави са подвижни и движенията в малката подпомагат и облекчават движението на голямата в ацетабулата, а при втората операция на ищеца е поставена двуполюсна протеза, която представлява нов дизайн, разработен и усъвършенстван от френската травматологична школа, и при нея в ацетабулума след изстъргване на хрущяла до кървяща спогоиоза се поставя механично или чрез залепване, капсула, обхващаща голяма полиетиленова сфера /външна става/, която артикулира с по-малка бедрена глава /вътрешна/ става, по който начин се обединяват два принципа: голяма глава за по-голяма стабилност и в нея поставена малка глава за по-нисък коефициент на триене и износване на полиетилена, като по време на втората операция е подменена само поставената биполярна глава и е запазено старото стебло, а видът на капсулата е с безциментна фиксация към ацетабулума и двойна мобилност. Според експертизата, при първичното протезиране относно преценката каква става да се постави се изхожда от ситуацията, при която е настъпила травмата, типа на фрактурата, общото състояние на пациента, придружаващите му заболявания и даденото от него съгласие. Еднополюсната биполярна протеза е подходяща за възрастни пациенти, доколкото операцията трае по-кратко време, свързана е с по-малко анестезия, кръвозагубата е по-малка и се постига по-бърза вертикализация и възстановяване, но трябва хрущялът да е запазен, тъй като при този вид протеза той не се премахва и ако е увреден вследствие наранявания или артрозни промени, при което са налице пукнатини или намален хрущялен слой, човек изпитва болка, тъй като рецепторите, усещащи болковия синдром, каквито са нервните окончания, се намират в спонгиозната кост под хрущяла. При нарушаване на хрущяла се преминава към двуполюсно протезиране, каквото на ищеца е извършено при втората операция, по време на която е установено износване на проксималната страна на ацетабулума и нарушена механика, с оглед на което експертът приема, че основната причина за болката при ищеца е свързана с промени на хрущяла и субхондралната кост

на горната част на ацетабулума, което се получава във времето от контакта метал-биологична тъкан и нарушената механика /движение/ между двете сфери на биполярния имплант като едно от възможните усложнения при този вид протезиране. При изслушване на заключението в съдебно заседание на 24.04.2025г., обаче, експертът е пояснил, че в момента на падане при получаване на фрактурата е възможно да се увреди и част от ставния хрущял в ставата, защото енергията, освен костта, пораждава и другите тъкани на ставата, но счита, че при ищеца хрущялът е бил запазен, тъй като при нея не е било налице артрозно заболяване към момента на първата операция, доколкото на представените диагностични рентгенови снимки не е установен нито един от четирите критерия, характеризиращи такова – разрастване на костта по ръба на ставната повърхност, снижение и асиметрия на ставните цепки, субхондрални костни кисти и най-тежкия деформация на ставните повърхности, и, тъй като проблемите с хрущяла обикновено се установяват по време на самата операция, а такива в оперативните протоколи не са описани и ако операторът д-р Д. и екипът му са имали и най-малкото съмнение относно качеството на хрущяла, нямаше да сложат именно тази протеза, становището на експерта е, че е взето правилното решение относно вида на ставата. Настоящата инстанция не възприема заключението в тази му част, доколкото в съдържащия се в ИЗ №**** оперативен протокол № ** от 20.07.2021г. изобщо не е описано състоянието на хрущяла, за да се приеме той да не е бил увреден при получаване на самата фрактура като една от посочените от експерта възможни причини за увреждането му, след като артрозно заболяване при ищеца към този момент като друга причина не е било налице. При формиране на извода експертът се доверява на преценката на операционния екип, а не на специалните си знания, съобразно конкретните факти. При категорично установените факти, според които преди инцидента и процесната операция С. П., според св.П. и св.С., е била активна и дейна жена, след което поради силните болки дори не е можела да става от леглото, а впоследствие, макар и да е започнала да се придвижва с патерици и бастун, болките не са стихнали, което именно я е принудило да се явява непрекъснато на посочените многобройни медицински прегледи, изследвания и процедури и да провежда назначаваното ѝ лечение за период от година и половина до втората операция, следва да се приеме, че хрущялът е бил увреден при получаване на самата фрактура, при което поставянето на еднopolюсна биполярна протеза на П. е

било неудачно и тя е била неподходяща за това ѝ състояние, като именно тя е и причината за болковия синдром. Обстоятелството, на което акцентира жалбоподателя-ответник, че ищецът не се е явила на личен преглед при вещото лице, не променя този извод. Претенциите са за вреди от първата, а не от втората операция и това дали след последната болките са изчезнали не променя факта на появата им именно непосредствено след първата. Придружаващите заболявания на гръбначния стълб, третиран в показанията на св.Д. и в извършеното КТ изследване, са били налични още към 2014г., според представения амбулаторен лист от 28.04.2014г., но до извършване на операцията не са провокирали болките, които са се появили именно след нея и не са престанали през целия процесен период до втората операция. Не може да се приеме, че те са вследствие на обичайното при този вид протезиране усложнение, изразяващо се в износване на хрущяла при контакта метал-биологична тъкан, каквото е и установено при втората операция. То настъпва с течение на времето, а в случая болките в нито един момент след операцията не са затихнали. Неоснователно и във въззивното производство ответникът поддържа даденото от ищеца информирано съгласие да го освобождава от отговорност. При дадено от пациента информирано съгласие рискът от възникване на усложнения, които са присъщи за съответната диагностично-лечебна дейност, преминава върху него. За да се приеме, че е дадено информирано съгласие, обаче, следва лекуващият лекар да е уведомил пациента за всички обстоятелства по чл.88,ал.1,т.1-т.4 от Закона за здравето и то не само формално, а по ясен и достъпен начин по смисъла на чл.86,ал.1,т.8 от ЗЗдр да му поднесе своевременно и в подходящ обем и форма, даващи възможност за свобода на избора на лечение, съгласно чл.88,ал.2 от ЗЗдр, информация за естеството и целите на лечението, разумните алтернативи, очакваните резултати и прогнозата, потенциалните рискове, свързани с предлаганите диагностично-лечебни методи, включително страничните ефекти, вероятността за благоприятно повлияване, риска за здравето при прилагане на други методи на лечение. В конкретния случай в приложената ИЗ №**** се съдържа подписана от ищеца декларация за информирано съгласие по предоставена ѝ от д-р В. информация. В същата не фигурира конкретна информация за вида на изкуствената става, която лекарският екип е планирал да ѝ бъде поставена при операцията, нито за възможна алтернатива на същата. Според показанията на разпитания като свидетел д-р В. В., който

именно е предоставил информацията на ищеца, е, че при фрактури изборът по спешност е с имплант, който или да се залепи към костта с костен цимент или да се постави такова бедрено стебло, към което костта зараства, като изборът на пациентката е бил между тези две възможности и тя избрала импланта, при който костта зараства към него, подходящ за хора на нейната възраст, даващ възможност за ранно вертикализиране и ранно раздвижване, и който, според св.Д., е по-скъпият вариант на еднополюсната биполярна протеза, която ѝ е била предложена. Видно е, че ищеца П. е била информирана само за тази протеза в двете ѝ разновидности относно начина на прикрепване, на която лекарският екип се е спрял в условията на спешност, макар и тази спешност да е била отложена, доколкото операцията е извършена четири дни след приема в отделението, и с оглед възрастта на пациентката, тъй като операцията за поставяне на такава става е по-щадяща, но не е била информирана за другия вид двуполюсна протеза, макар и такава да е била налична в болницата, според св.Д., според когото „Ние за двуполюсна протеза не сме говорили.“, при което вариант за поставяне на такава въобще не е бил обсъждан от лекарския екип, съответно обяснен на ищеца, за да се приеме наличие на поддържаното от ответника освобождаващо го отговорност обстоятелство. Следва да се има предвид и, че допуснатата грешка при лечението не освобождава лекаря или лечебното заведение от отговорност, тъй като се касае за нарушаване на медицински стандарти или правила за добра медицинска практика, независимо от даденото от пациента информирано съгласие за прилагане на този вид лечение, с което приема възможните присъщи за него рискове. В случая се установи добрата медицинска практика при определяне на вида на ставата да налага поставянето на еднополюсна биполярна протеза в случаите на запазен здрав хрущял, а при увреден такъв да се поставя двуполюсна протеза. Болковият синдром не е присъщо за поставянето на еднополюсна биполярна протеза при здрав и запазен хрущял усложнение, какъвто ищецът да е приела, съгласявайки се на такава протеза, а той е възможно да се появи като присъщо усложнение след неопределено време вследствие постепенното износване на хрущяла при контакта метал-биологична тъкан. Целта на протезирането е била именно да се преодолее болката и да се възстановят движенията на увредения крайник, която не е била постигната с процесната операция по причина на неправилния подбор на вида на ставата от лекарския екип. Освен това се установи, че, поради

нестихващата болка, П. е отишла най-напред при лекуващия си лекар свидетеля д-р Д., като след м.април.2022г. е спряла да посещава кабинета му, на което обстоятелство акцентира ответникът във въззивната си жалба. Преустановяването на посещенията ѝ при него, обаче, се дължи на това, че той я е насочвал към други специалисти – невролози, което му поведение е причастно към късното откриване на наличното усложнение от извършената първа операция чак непосредствено преди втората, след като прилаганите междувременно лечения не са дали целения и желан резултат. С посочените действия на служителите на ответната болница е нарушено правото на ищеца на достъпна и качествена здравна помощ по чл.86,ал.1,т.3 от ЗЗдр и принципите, при които се предоставя такава, на своєвременност, достатъчност и качество по чл.81,ал.2,т.1 от ЗЗдр, вследствие на което за нея са настъпили неимуществени вреди, изразяващи се във физически болки и неудобства и душевни страдания. Не се установява по надлежен начин чрез ангажиране на специални знания по този въпрос твърдяното от жалбоподателя-ищец увреждане на колянната става на здравия крак, още по-малко такова да е в причинно следствена връзка с процесната операция и следващите действия във връзка с лечението.

При определяне на размера на дължимото обезщетение при съобразяване на конкретните обстоятелства от значение за прилагане на принципа на справедливостта по чл.52 от ЗЗД, настоящата инстанция отчитайки, че към датата на операцията П. е била на ** години и вследствие на нея е изпитвала силни и постоянни болки за продължителен период от време от година и половина, които са ограничили способността ѝ за движение през първите месеци, през които е била на легло и се е налагало да ползва чужда помощ при елементарни битови дейности, свързани с обслужването ѝ, а впоследствие се е придвижвала с помощни средства патерици и бастун, което съществено е влошило качеството на дотогава водения от нея живот на активна и дейна жена и е повлияло негативно психо-емоционалното ѝ състояние при множеството извършени ѝ прегледи, изследвания, процедури, към каквито е била първоначално насочена от лекуващия ѝ лекар, които не са довели до благоприятен резултат и неминуемо са породили притеснения, безпомощност, страх и несигурност със значителен интензитет и сила, присъщи за човек в такава ситуация на тази възраст, намира за справедлив размер на дължимото обезщетение сумата от 30000лв., равняваща се на

15338,76 евро, изчислен по официалния фиксиран курс на БНБ /1 евро равно на 1,95583 лева/, при което искът е основателен в пълния му предявен размер. При това положение първоинстанционното решение следва да се потвърди в обжалваната му част относно присъденото обезщетение от 20000лв., равняващо се на 10225,84 евро, и да се отмени в отхвърлителната му част за разликата до пълния предявен размер като се присъди допълнително обезщетение от 10000лв. или 5112,92 евро.

С въззивната си жалба ответникът не оспорва фактическите обстоятелства досежно направени от ищеца разходи по представените фактури и фискални бонове относно проведеното лечение, включително оперативно за ревизия на ставата, като последица от процесната операция до размер от общо 5112,20лв., в която осъдителна част е обжалвал решението, поради което правилно с него сумата е присъдена като претендирано обезщетение за имуществени вреди, настъпили вследствие на противоправното поведение на служителите на болницата, и относно нея, равняваща се на 2613,83 евро, решението следва да се потвърди.

С оглед на този изход по спора при настоящото му въззивно разглеждане, първоинстанционното решение следва да се отмени в частта му, с която в полза на ответника са присъдени разноси в размер над 221,91лв. до 2152лв., а на ищеца следва да се присъдят допълнително разноси от 491,57лв., равняващи се на 251,34 евро.

С оглед цялостното уважаване на исковете, които са предмет на въззивно разглеждане и във връзка с изричната претенция на жалбоподателя-ищец за присъждане на направените от него разноси, ответника следва да бъде осъден да му заплати сумата от 200лв. или 102,23 евро, представляваща разноси за държавна такса по насрещната въззивна жалба.

Предвид изложените мотиви, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение №159 от 04.06.2025г., изменено в частта му за разноските с Определение №950 от 04.08.2025г., постановено по гр.дело №677/2023г. по описа на Окръжен съд-Стара Загора, В ЧАСТТА, с която е отхвърлен предявения от С. Е. П. с ЕГН:*****, от гр. С., ул. "№", вх.

*, ет. *, ап. *, против УМБАЛ“Проф.д-р Стоян Киркович“АД-гр.Стара Загора, ул.“Генерал Столетов“№2, иск за заплащане на сума в размер над 20000лв. до претендирания от 30000лв., представляваща обезщетение за неимуществени вреди, изразяващи се в преживени болки и страдания вследствие на възникнали усложнения след операцията, извършена на 20.07.2021г., настъпили в резултат на незаконосъобразното поведение на служители на ответника при и по повод изпълнение на служебните задължения, И В ЧАСТТА, с която С. Е. П. с ЕГН:*****, от гр. С., ул. ""№*, вх. *, ет. *, ап. *, е осъдена да заплати на УМБАЛ“Проф.д-р Стоян Киркович“АД-гр.Стара Загора, ул.“Генерал Столетов“№2, сума в размер над 221,91лв. до присъдения от 2152лв., представляваща направени по делото разноски за адвокатско възнаграждение и възнаграждение за вещо лице, съразмерно на отхвърлената част от исковете, и вместо това ПОСТАНОВЯВА:

ОСЪЖДА УМБАЛ“Проф.д-р Стоян Киркович“АД-гр.Стара Загора, ул.“Генерал Столетов“№2, да заплати на С. Е. П. с ЕГН:*****, от гр. С., ул. ""№*, вх. *, ет. *, ап. *, сумата от още 5112,92 евро /пет хиляди сто и дванадесет евро и деветдесет и два цента/, равняваща се на 10000лв., представляваща допълнително обезщетение за неимуществени вреди, изразяващи се в преживени болки и страдания вследствие на възникнали усложнения след операцията, извършена на 20.07.2021г., настъпили в резултат на незаконосъобразното поведение на служители на ответника при и по повод изпълнение на служебните задължения.

ПОТВЪРЖДАВА Решение №159 от 04.06.2025г., изменено в частта му за разноските с Определение №950 от 04.08.2025г., постановено по гр.дело №677/2023г. по описа на Окръжен съд-Стара Загора, В ЧАСТТА, с която УМБАЛ“Проф.д-р Стоян Киркович“АД-гр.Стара Загора, ул.“Генерал Столетов“№2, е осъдено да заплати на С. Е. П. с ЕГН:*****, от гр. С., ул. ""№*, вх. *, ет. *, ап. *, сумата от 2613,83 евро, равняваща се на 5112,20лв., представляваща обезщетение за имуществени вреди за направени разходи за повторната операция, извършена на 28.03.2023г., и във връзка с възникналите усложнения от операцията, извършена на 20.07.2021г., настъпили в резултат на незаконосъобразното бездействие на служители на ответника при и по повод изпълнение на служебните задължения, както и сумата от 10225,84 евро, равняваща се на 20000лв., представляваща

обезщетение за неимуществени вреди, изразяващи се в преживени болки и страдания вследствие на възникнали усложнения след операцията, извършена на 20.07.2021г., настъпили в резултат на незаконосъобразното поведение на служители на ответника при и по повод изпълнение на служебните задължения.

ОСЪЖДА УМБАЛ“Проф.д-р Стоян Киркович“АД-гр.Стара Загора, ул.“Генерал Столетов“№2, да заплати на С. Е. П. с ЕГН:*****, от гр. С., ул. "№*, вх. *, ет. *, ап. *, сумата от 251,34 евро /двеста петдесет и едно евро и тридесет и четири цента/, представляваща допълнителни разноси за първоинстанционното производство, и сумата от 102,23 евро /сто и две евро и двадесет и три цента/, представляваща разноси за въззивното производство.

Решението подлежи на обжалване пред ВКС на РБ при условията на чл.280,ал.1 от ГПК в едномесечен срок от връчването му на страните.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____